

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
 Pe jumătate . . . . . 75 Lei
 În străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa . . . . .

POPORULUI, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director . . . . . **EXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Un popas și o chemare

(al) Cu 1 Ianuarie 1936 gazeta „Unirea Poporului” intră în al 18-lea an de viață. Avem în urma noastră 17 ani încheiați, de muncă migdaloasă cu peana, de trudă multă și poveri, dar și de bucurii.

În acest lung timp am bătut, cu credință și dragoste creștinească, la porțile atâtor mii de cetitori din toată țara, ca să ducem, săptămână de săptămână, un cuvânt de învățătură și de îndemn bun, în numele sfintei cruci și al neamului. Am muncit cu drag și cu însuflețire, atâta cât ne am priceput și cât am putut, pe lângă alte ocupații din cari ne-am câștigat pâinea cea de toate zilele.

Când am plecat la drum, de aici dela Bla j, de sub streșina istoricei mănăstiri a lui Inocențiu Micușnicul și dintre zidurile celor mai vechi școli naționale, anii noștri erau tineri și plini de avânt. Iar astăzi, când trecem pragul celui de-al 18-lea an, tâmpurile noastre au început să se cunoască de fulgi de nea ai iernii. Însă aceleași simțiri ne animau și acum, ca și cu 17 ani în urmă, când am făcut din condeiele noastre toiege de „colindători” și din inimi opaițe sfelnice de luminare a celor mulți și oropsiți.

Bucuriile nu ne-au lipsit în drumul pe care l-am făcut până aici. Am avut și clipe de înduioșătoare mângâieri sufletești, când am simțit că în urma noastră crește tot mai mare și mai mare tabăra celor cari ne ascultă cu plăcere și așteaptă cu drag slovele scrisului nostru. Din Maramureș până în Dobrogea îndepărtată și din Vatra Dornii până lângă granița Sătmăruului, numerele gazetei noastre se pot întâlni destul de des.

Ne-au apăsă însă și ne apasă încă și grele poveri de susținere a gazetei, atât de obișnuite în zilele noastre și la alte publicații. Vinovate sunt, de sigur, și nenumăratele greutăți cari apasă astăzi lumea satelor noastre. Dar suntem nevoiți să arătăm, cu adâncă durere, că buba patimilor noastre este și'n nepăsarea multora dintre abonații de gazete cari citesc cu plăcere și primesc foile regulat dar uită că ele se tipăresc și se trimit cu multă, foarte multă cheltuială, și amândă plata abonamentului cu anii, ori pentru totdeauna. „Listele negre” ale celor cari nu plătesc sunt astăzi o paroste, a tuturor gazetelor noastre și vechi și nouă. Zicem paroste, ca să nu o numim păcat, cu toate relele cari izvorăsc dintr'ânsul.

Cu toate amărăciunile și greutățile, de cari nu ne-am speriat niciodată, noi cutegăm să mergem înainte. Avem încredere în Dumnezeu și vrem să răsim până în sfârșit.

Vom fi nevoiți să luăm însă toate măsurile, ca neplatnicii și pomăniștii să rămână în afară de tabăra celor buni, cinstiți și drepti. Cei mulți sunt aceștia. Pe cei puțini îi vom lăsa la o parte, să se coboare în sine și să se îndrepte. Cel de sus le va lumina sufletele cât de târziu!

În pragul anului nou, facem strigare creștinească și chemăm la nou abonament pe toți cei cari ne cunosc, ne-au citit și până acuma, și vrem să rămânem împreună. Cei vechi să arete gazeta noastră și altora, ca tabăra celor ce simțim la fel să sporească, să crească. Iar în sfânta zi de azi, postim tuturor cetitorilor și pretenilor gazetei noastre:

An nou fericit și la mulți ani!

Inoire în Isus Hristos!

Acum, la început de an nou, în lumea asta bântuită de atâtea rătăciri și păcate, îmi vine în minte o întâmplare, petrecută nu de mult, într'o margine de sat, din Câmpia noastră ardelenescă. Întâmplarea o arăt aici, la gazetă, așa cum mi-a povestit-o în seara

„Eu sunt calea, adevărul și viața”.

de Crăciun, între două colinzi, Bădicu Andrei din Cristurenii:

— Tot am auzit eu, Domnule Redactor, și din bătrâni și din gura preoților, că mare lucru este credința omului. Mare lucru este să ai în sufletul tau un Dumnezeu, căruia să i-te închini seara și dimineața, căruia să i slujești fără încetare și să-ți potrivești toate faptele după preasfintele lui porunci, cuprinse în scripturi și 'n nemincinoasele trădării ale părinților bisericesti. Omul care nu are o credință, este ca piatra de moară fără grăunțe, se sbate în pustiu și fără folos. Moara cu coșul gol face o vreme ferecătură netrebnică, apoi se tocește în zadar și făina nu dă. Dela un timp se strică, oamenii o ocolesc și-i spun: moară pustie, moară blăstămată, că numai duhurile rele, necurate, sălășluiesc într'ânsa.

Așa și omul fără schinteia credinții în lada lui de oase și țărână. Se hurează prin lume ca o piatră de moară fără măcinș, își dăpână zilele înecate în golătate, n'are nici o mângâiere, nici o bucurie adevărată. Și este ocolit de toți, chiar și de dușmanii crucii, cari încă nu vreau să aibă, nici în clin nici în mănecă, cu omul gol de suflet, sălășluit de dăhuri necurate. Nici slugă la vite nu te primește nimeni dacă nu ai și tu o biserică, o lege, un cuvânt sfânt pe buze. Iar dacă le ai și nu le cinstești, nu trăiești după poruncile lor, omenia ta e și mai puțină. Ești socotit ca un păgân și vameș. Oa un om fără omenie.

Să vezi pidiuirea, chiar în pășania mea — zice Bădicu Andrei — de care m'am pocăit amarnic și laud numele lui Dumnezeu, care mi-a hărăzit-o.

Zice către mine jupân Levi dela noi din comună, mai săptămânile trecute, Levi cel cu dughiana și cu cărciuma: Aș avea, bădica Andrei, o căraușie până la Turda, să duc nește parale la un dipău mare de-acolo. Prinde dumniata pe Șargu la caruța și hai la drum mâne în zori, că plătesc omenește!

Ne-am învoit la târg și a doua zi am plecat. Ședeam alături pe ilieș, eu cu hățurile și cu nuiava, jupân Levi cu gândurile lui. Nu era chiar bine ziua când am ieșit din sat și eu mă uitam cu luare aminte la gropi și la podețe. Pe Levi îl auzam bombănind în barbă și mă gândeam: auzi la Caiafa, că-și număra câștigul și uieșile de holircă din chelnerail N'are pace nici la drum de Mamona..!

Când răsare o geană de lumină peste dealuri, îmi arunc ochii alături și vad pe jupanul cu o cutie de tinichea legată la frunte și spunea deavalma cuvinte neînțelese de mine. Își făcea, pe semne, ocinașele lui jidovești, în limba lui Moisi. — Hm, — am zis, și am silit pe Șargu din curele.

Când trecem podul peste Arieș la Hadăreni, în fuga caruții rămâne la dreapta o cruce de hotar cu brațele înegrite de ploi, cu chipul lui Hristos atârând trist și parasit în dimineața timpurie. Un glas dinlauntru mă îndemna să opresc o clipă și să fac semnul sfânt al credinții noastre creștinești. Dar iarăși m'am gândit: Cât îi acest jupân Levi de habotnic, te pomenești

că se supără, mai ales acum, când se bate în piept și grăiește, așa de confundat, cu prorocii lui. Dă-l încolo, de ovreu, că nu se cade să-i fac zi rea chiar la mine în căruță!

Am întins de hățuri, dar cu coada ochiului am pândit pe Levi și căruța fugea înainte. Crucea a rămas și mai tristă par'că, în marginea de drum, pe malul Arieșului. Ovreurul bărbos se întoarce deodată către mine și zice:

— N'ai văzut o cruce, bădică Andrei?

— Ba văzut, jupâne.

— Și nu te-ai închinat, după legea dumitale?

— Nu, jupâne. N'am vrut să te supăr, să ierți, chiar când te rugai dumneata la sfinții dumitale! Cunosco și eu la omenie.

— Asta nu-i omenie, bădică Andrei. Asta-i păgânătate. Și-mi pare rău că te-am luat la drum cu mine! Dacă nu te-ai rușinat să minți sfânta cruce a dumitale, de unde pot eu să știu, că nu te vei rușina tot atât de puțin, să mă strângi pe mine de gât, să-mi culegi bănuții din buzunar și să mă arunci mort într'un șanț, la marginea drumului? Rău, rău, bădică Andrei! Pe mine mă lași acum în gară la Hărăstăș, pleo eu singur mai departe, cu trenul...! Imi pare rău.

Și credeți că l-am putut domoli, să rămâie? Nu l-am putut. Se uita bănuitor în barba lui de floace și bombănea: Cu omul fără credință nu merg pe-o cărare...!

Așa m'a rușinat pe mine, creștin bun ce m'am ținut că sânt, jupân Levi cel cu dughiana dela noi din sat. Preotul nostru mi-a spus că a fost o lecție cu multă rușine, pe care n'am să-o uit până la capătul zilelor mele! Am și plâns cu amar și am vărsat atâtea lacrimi pentru dânsa.

*

Lecția pe care a primit-o Bădicu Andrei, căruțașul din Cristureni, dela un străin de legea creștinească, oare câtoro dintre noi nu se potrivește? Oâți dintre noi suntem creștini adevărați și cu fapta, nu numai cu numele, în turburata mare a acestei vieți?

Lecția dată de crâșmarul ovreu din Cristureni, unui creștin care nu-și cinsteste semnul credinței lui, mai are astăzi și o altă latură, atât de potrivită chiar cu ziua când trebuie să începem o viață nouă. Nici când nu s'a cerut o mai adâncă și mai vie creștinătate între oameni, ca tocmai acum, când valorile vieții sunt atât de sbruciumate. Numai viața după evanghelie ne poate da tăria să înfruntăm atâtea poveri și greutăți câte ne pândesc la tot pasul.

O învoire a vieții noastre nu este cu putință decât prin evanghelie și sfințele ei legi. Insuși sufletul nostru nu se poate înoui și nu poate găsi scut în neozari, nici mulțumire, decât în credința tare, neclătinată și rodnică. La început de an nou, în această privință trebuie să ne înouim mai întâi. Iar învoirea creștinilor este în Isus Hristos.

Deci, în anul care începe, rugăciunea noastră să fie: Doamne cu tine suntem, nu te vom uita nici o clipă în toate zilele cari vin! Nu ne vom rușina de evanghelie, ca Pavel Apostolul și vom sluji ție ca Maria. Luminează fața ta peste noi, ca adevărata credință nici când să nu ne lipsească, și să nu ajungem mori pustii și blăstămate, locuite de rătăcirii și duhuri rele!

A. Melin

Frig năprasnic în America. S'a pornit un val de frig cumplit în partea de mlază-zl a Americel. O mulțime de locuitori, călători pe jos, au înghețat în mijlocul câmpului. Numărul celor despre cari se știe sigur c'au murit de frig, se ridică la 235.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Dumineca înainte de Botezul Domnului (Marcu 1, 1-8).

1. *Inceputul evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, așa a fost 2, precum s'a scris prin proroci: »iată eu voi trimite îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta. 3. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.*

Sub evanghelie aici trebuie să se înțeleagă: predicare. Deci cuvintele acestea se vor înțelege în forma aceasta: »Inceputul predicării lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, așa a fost precum s'a scris prin proroci«. Ceeace urmează după acestea e luat din prorocul Malahia 3, 1: »iată eu voi trimite îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta«. Iară stihul 3 este luat din prorocul Isaia 40, 3: »glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui«.

Interesant e că sf. evanghelist Marcu citează mai întâi cuvintele prorocului Malahia, cel din urmă dintre cei 12 proroci mici, care a trăit între anii 515 și 458 înainte de nașterea Domnului, și numai după aceea pe prorocul Isaia, pe cel dintâi din șirul prorocilor mari, care a trăit între anii 738 și 690 înainte de nașterea Domnului, și prin urmare era și mai mare și mai bătrân decât Malahia. Amândouă aceste proroci se referesc la sf. Ioan Botezătorul.

În vremea aceea, când în Roma

Foița „UNIRII POPORULUI“

La anul care vine

Te-ai reîntors an nou!
Te-ai reîntors din zări senine
Cu-acelaș sfânt ecou
De dornice urări de bine.
Te-ai reîntors... și'n calea ta
Aleargă omenirea sgduită de durere,
Cerșind cu lacrimi dela tine mângâiere.
Și fi-vei tu în stare a i-o da?
E-atâta chin în sufletele noastre
C'ar trebui potop din zările albastre,
Potop de farmec și de stele sante
Să'nchidă iarăși tristele morminte,
La pragul căroră durerea ne-a răpus...
Deci spune-ne, an nou, ce ne-ai adus?

Nori grei cuprind popoarele ncruntate
De cruda răsbunării răutate.
Răsboiul ar vrea iar porțile să le descuie;
Și pacea, vai! răsmana pace,
Cu ochii stinși, cu fața palidă, ea tace,
Văzând că unii vor s'o prindă iar în cuie.
An nou, aduci tu pace pe pământ?
De e așa (și noi așa am vrea să fie),
Atunci îți strig și eu cu bucurie:
Bine-ai venit, sol sfânt!

O lume-și plămădește'n tine fericirea
Și alta-și făurește'n tine viitorul;
La câți n'aprinzi tu'n suflete iubirea,
La câți stărnești în inimi iarăși dorul!
An nou, n'am vrea să te vedem cu ochii plânși
Și n'am dori să ne primești cu pumnii strănși:
Fii darnic și surăzi când vii la noi,
C'au fost destule crudele nevoi
Ce pân'acum ne-au asuprit...
An nou, timp nou, bine-ai venit!

An nou, dar mie singur ce-mi aduci?
Noian întreg de bucurii
Și-un caos nesfârșit de veselii
Ca să fiu veșnic fericit?
Sau poate-o scară grea de cruci
Și-un cer întunecos în viața nouă?
An nou, unește-le pe amândouă:
Și chinuri crude și plăceri
Și'mparte-mi-le cântărit,
Gândindu-te la slabele-mi puteri,
Și-atunci în valea asta de dureri
Voi fi și eu destul de fericit...
Iași „Lumina Creștinului“.

Povestea albinei

Era odată o femele și avea doi copii: un bălat și o fată. Copiii au plecat amândoi în lume, să-și caute de lucru, pentru că mama lor n'avea putere să-l fie.

Bălatul a intrat învățăcel la un țesător

de pânză, iar fata căra pietre pentru zidarii care făceau case.

După câțiva vreme, mama lor s'a îmbolnăvit de moarte și a rugat pe un om din satul său să ducă veste copiilor.

Omul după mult umblet prin lume, a găsit pe bălat și pe fată.

Bălatul era tocmai la războiul de țesut. Și când i-a spus omul de ce a venit, bălatul răspunse:

— »Eu ce să-l fac? Las' să moară, că e bătrână și i-a sosit ceasul. Eu nu pot să plec, că am prea mult de lucru«.

Și a rămas bălatul tot la război, — și a țesut mai departe, și n'a plecat.

Pe fată, a găsit-o omul suind schelele cu pietre în poala hainei. Și când i-a spus omul de ce a venit, fata a lăsat pietrele jos și a început să plângă, — și a plecat într'un suflet spre casă.

Mamă-sa, când a văzut-o, s'a ridicat din pat și, de multă bucurie, i-s'a limpezit sufletul; — dar s'a făcut neagră de supărare, când i-a spus că bălatul n'a vrut să vie. A luat capul fetel între mâini și a sărutat-o pe frunte și a zis:

— »Măcar că el a uitat de mine tocmai în ceasul morții mele, eu vă iubesc deopotrivă pe amândoi. Il iubesc și îl iert. Și dacă a făcut cu asta vre-un păcat, să-l judece Dumnezeu, că e drept și paternic, — și judecata lui e fără greșală.

domnia împăratul Tiberiu, și în țara jidovească murise Irod, iară țara era împărțită între cei trei fii ai lui Irod, între Antipapa, Filip și Arhelau, pe care l-a lipsit de tron încă împăratul Augustus, pentru că era slab și din cale afară de crud, iară în locul lui domniau locțiitorii împăratului dela Roma, mai întâi Oponius, apoi Marcus Ambivius, Annius Rufus Valerius Gratus și mai apoi Pontius Pilatus; în vremea aceea când acest Pontius Pilatus i-a vătămat grozav pe jidovi, fiindcă s'a așezat și sălășluit dintru început în sfânta cetate care era Ierusalimul; în vremea aceea când Pontius Pilatus dăduse poruncă aspră ca steagurile romane să se așeze chiar pe biserica din Ierusalim și astfel turburase din cale afară poporul evreesc, însă, după ce văzuse că turburarea nu numai că nu se potolise ci crescuse din zi în zi, porunci să se ia de pe biserică; în această vreme de grea urgie pentru poporul evreesc, apare, la câțiva kilometri de Ierusalim, pe malul râului Iordan, un om foarte minunat, care nu se mânia câtuși de puțin cu ceice făcuseră răscoală în Ierusalim, a cărui vieată umilită și grozav de strictă aduce mult cu prorocii de mai înainte:

4. *Era Ioan botezând în pustie și propovăduind bolezul pocăinței spre tertarea păcatelor.*

Cuvântul »Ioan« este cuvânt evreesc și înseamnă »Dumnezeu este milostiv« Ioan boteza în apa Iordanului prin cufundare. Această cufundare, care era totdeauna o spălare și curățire a trupului, înseamnă necesitatea sau trebuința curățirii sufletului prin pocăință. Pustia în care boteza Ioan era pustia Iudeei. Ioan propovăduia botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, adică botezul lui Isus, care era desăvârșirea și deplinirea botezului lui Ioan. De aceea spunea Ioan: »Eu vă botez pe voi cu apă spre pocăință; iară celce vine după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic a-i purta încălțămintele, acela vă va boteza cu Spirit Sfânt și cu foc« (Matei 3, 11).

5. *Și ieșia la dânsul tot pînutul Iudeii și Ierusalimenii; și se botezau în apa Iordanului dela el, mărturisindu-și păcatele sale.*

Curios e cum sf. evanghelist Matei descrie reușita sf. Ioan Botezătorul altfel, și anume tocmai întors: »Atunci ieșia la dânsul Ierusalimul și toată Iudea și tot

Așa a zis biata mamă, apoi și-a lăsat capul pe căpătâi și-a închis ochii și-a murit.

Și, în clipa aceea, fata s'a făcut Albina, iar băiatul Patanjen.

Și de atunci Patanjenul trăește singur, veșnic singur, fără frați și fără surori, și fără părtași. El fuge de lumină și veșnic își țese păoza prin locuri întunecoase, — și e tot posomorît și supărat, iar oamenii îi urgisesc și, ori unde îl află, îi strică pânza și pe el îl fugăresc și îl omoară.

Iar Albina, de atunci e veselă și toată ziua zboară de pe o floare pe alta, și trăește cu părtași el și cu frații și cu surorile la un loc. Oamenii o iubesc și o văd cu drag, căci ea cu toți împărtășește ceea ce adună, și tuturor le dă din miera ei, — iar casa ei e fagurul cel galben ca soarele, și din ceara albinelor fac creștinii lumânările, pe care le aprind în ceasul morții și le pun să lumineze sub icoana Măicii Domnului.

Imprejurul Iordanului« (3, 5). Incolo apoi spune același lucru. »Și se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu-și păcatele sale« (3, 6). Dela sf. Ioan Evanghelistul (1, 37, 40, 44) știm că au venit la el și Galileeni.

6. *Și Ioan era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împrejurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică.*

Haina în care era îmbrăcat Ioan era de peri de cămilă și anume nu ca țoalele de astăzi cari se vând scumpe, fiindcă sunt fine și totuși făcute din păr de cămilă, ci o haină aspră, din care ieșeau perii și împungeau pielea, ca să se poată pocăi cât mai bine. De aceea zice Isus, la Matei 11, 8: »Dară ce ați venit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Ceice poartă cele moi în casele împăraților sunt«. Sf. Ioan a făcut ceea ce spune sf. apostol Pavel (I. Corinteni 9, 27): »Mi muncesc trupul meu și-l supun robiei, ca nu cumva propovăduind altora, însumi să mă fac netrebnic«. Evreii, însă numai cei mai săraci, mâncau lăcuste, fiindcă acestea erau conform legii lui Moise (Levitic 11, 22), animale curate, singurele animale curate între târâtoare. De aceasta să nu ne mirăm, că și astăzi mănca italienii ostree și conchylia, adică animale vii, scoase din mare. În Palestina erau pe vremuri multe albine sălbatice, cari se așezau printre stânci și chiar în pământul tare al deșertului. Mierea lor e mult mai slabă decât a albinelor de casă.

7. *Și propovăduia zicând: »vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a mă pleca să-i desleg curelele încălțămintelor.*

A deslega curelele încălțămintelor înseamnă a face un lucru de slugă. Evreii, pe vremea Mântuitorului, purtau în picioare un fel de sandale de piele ori de lemn, legate cu curele de picioare. Oamenii săraci umblau însă desculți. Mai umblau desculți și ceice jeleau. Cu toate că sf. Ioan Botezătorul nu se simțeste vrednic a deslega curelele încălțămintelor lui Isus, Mântuitorul spune despre el, la Matei 11, 11: »adevăr zic vouă, nu s'a sculat între cei născuți din muiere mai mare decât Ioan Botezătorul«.

8. *Căci eu v'am botezat pe voi cu apă, iară acela vă va boteza cu Spiritul Sfânt.*

Aceasta a spus-o Ioan voind să arete că botezul lui Isus are mai mare putere decât al lui Ioan. Pentru că al lui Isus are în sine puterea iertării păcatelor, pe când botezul lui Ioan îi îndemna numai pe oameni la pocăință.

* * *

Isus a fost Fiul lui Dumnezeu, după cum mărturisește sf. evanghelist Marcu chiar în primul stih al capitoului celui dintâi. Și aceasta s'a și născut el a o dovedi în tot cursul evangheliei sale. — Că ce mare om a fost sf. Ioan Botezătorul, se vede de acolo că a venit la el tot pînutul Iudeii și Ierusalimenii, cari nu numai că se botezau de către el în apa Iordanului ci își mai și mărturiseau păcatele în fața lui. Și e mare lucru acesta. — Mare nu poți deveni decât dacă urmezi pilda sfântului Ioan Botezătorul, care s'a chinuit, numai ca să se poată scăpa și de umbra păcatului. — Oricât de mare a fost însă sf. Ioan Botezătorul, nu s'a înălțat mai mult decât i-se cuvenea, cu toate că ar fi avut prietaj, pentru că lumea credea despre el că el este Mesia cel mult făgăduit. El însă se umilește mai mult decât cel din urmă servitor.

Părintele Iuliu

Obiceiul bun

Obiceiurile bune sau rele, fie ale unui om, fie ale unui popor, nu se nasc odată cu noi, ci numai prin deprindere îndelungată. Dacă faci și azi și mâine același lucru, și așa luni și ani dearându-l, lucrul acela îți intră oarecum în sânge, ajungi să-l săvârșești ușor, fără încordare, cu un fel de plăcere până într'atât, că nu te mai poți desbăra de el.

Sculatul de dimineață, bunăoară, se poate schimba în obicei, când cineva zile, luni, ani dearându-l, s'a silit să se scoale de dimineață. Orice obicei se ia cu destulă greutate, trebuie să faci sălă asupra ta însuși, pentru a repeta lucrul care poate nu-ți este la început pe plac. Mai ales când e vorba de obișnuința cu un lucru bun, care e potrivit lenei, mâniei, necurăției și altor însușiri rele. Dar, după ce ai repetat lucrul vreme îndelungată, ajungi să-l faci și cu ușurință și cu plăcere. De pildă chiar sculatul de dimineață, de care am pomenit.

Același lucru e cu obiceiul rău, cu deosebirea că aceasta se prinde mai repede de om, și nu trebuie repetat prea de multe ori, pentru a ajunge robul lui. De o pildă obiceiul fumatului, a beuturii, a neîndeplinirii la vreme a datoriilor.

Din cele de mai sus înțelegem oricine, ce preț mare are în educația, în creșterea copiilor silirea lor de-a repeta des lucrurile bune, până le intră în sânge, până li-se preface în obiceiuri.

Zicem »silirea« copiilor, nu în înțelesul că fără să-i lămurim asupra binelui sau a frumșetii lucrului, li constrângem cu frica pedepsei să facă de multe ori același lucru bun.

De pildă, obișnuința lor la rugăciunile de toate zilele nu trebuie să fie urmarea unei pedepse. Ci le vom arăta mereu, ce lucru bun și frumos e să-ți ridici gândul la Dumnezeu. Le vom arăta folosul ce-l pot avea din rugăciune, dar vom fi mereu atenți, să nu se culce și să nu se scoale fără rugăciuni. Dacă vom vedea că unul ori altul cearcă să se sustragă acestei datorii, li putem arăta și nuiua, sau li putem chiar pedepsi.

Obiceiul bun înrădăcinat odată în deprinderile copilului, va rămânea toată viața și-l va face cu ușurință și cu plăcere.

Firea dreaptă, ferirea de minciună, ascultarea de părinți, și toate virtuțile se pot câștiga prin deprinderea la care li supun părinții pe copii.

Obiceiul bun, odată câștigat, e de cea mai mare însemnătate pentru întreaga viață a omului. El e arma cea mai puternică prin care biruim ispitele lumii, și mergem pe drumul cel drept. El e țaria noastră de căpetenie, în toate greutățile vieții.

Cui i-a intrat de copil, în sânge, să fie drept, să nu mințescă, să nu lăcomescă la a altuia, să nu injure, să nu fie leneș, să se roage, să cerceteze biserica, rămâne așa cât trăește și ajunge un om de ispravă. Dar în bărbăție, sau la bătrânețe obiceiurile bune nu se mai leagă de noi decât rar și cu mare greutate.

Să pomenim un singur lucru. Până înainte cu 30—40 ani nu era vatră românească, lângă care copiii mici să nu învețe rugăciunile din gura părinților, a mamei mai cu seamă, sau a bunicii. Și nu vedeai aproape nevastă, bunică sau bunic, care

să nu ducă de mână vre'un copil sau nepot dumineca la biserică.

Cei cari s'au făcut oameni mari din copiii aceia, au umplut bisericile, au rămas creștini buni toată viața.

Azi lumea se miră că bisericile noastre sunt mai mult goale. Dar cei cari se miră, să caute, în câte familii mai învață copiii rugăciunile? Și cine-i mai duce azi la biserică?

Obiceiul bun trebuie câștigat. Nu vine dela sine.

O faptă frumoasă

Am avut și noi gazetarii dela „Unirea Poporului” o colindă înduioșătoare de Crăciun

De sfințele sărbători ale Nașterii Domnului am avut și noi, pălmașii acestei gazete, o bucurie, că necazuri și întristări avem destule. Intristare avem, când atâția abonați vechi uită să ne trimită banii cu cari ne datorează pentru foaie. Și numărul acestora crește într'una. Iar hârtia și tiparul trebuiesc plătite. Fonduri nu avem, ajutoare nu primim de nicăiri, ci ne ducem zilele cu datorii mari, azi-măine prea grele de purtat.

Intr'atâta apăsare de gând ne cade așa de bine, când vedem că mai sunt pe lume și oameni de inimă cari ne fac să întrezărim și zile mai bune. În ajunul Sf. Crăciun ne-a venit și nouă o frumoasă »colindă«, prin poștă. Colindă mângâietoare în necazurile noastre arătate mai sus.

Această colindă ne-a venit dela Zlatna, în forma unei scrisori, de cuprinsul următor: »Prin prezenta ne permitem a Vă face cunoscut că astăzi am trimis la adresa DVoastre, prin mandat postal, suma de Lei 3150.—, care reprezintă abonamentul pe timpul dela 1 Ianuarie și până la 31 Decembrie 1936 a muncitorilor noștri (21 de toți) arătați mai jos«.

Iar scrisoarea era semnată de Asociația Minieră »Albini« din Zlatna, al cărei director este venerabilul bun creștin și bun român d. Iuliu V. Albini, binecunoscut și până acum pentru multele sale faceri de bine și ajutoare date spre scopuri bisericesti și culturale.

De această frumoasă faptă a Asociației Miniere »Albini« din Zlatna ne bucurăm nu numai fiindcă cetitorii noștri au sporit cu 21 de familii muncitorești, ci ne bucurăm mai ales pentru îndemnul nobile ce cuprinde. Din scrisoarea d-lui Iuliu V. Albini pot să vadă toți cetitorii de gazete de pretutindeni cum se abonează o foaie: *trimișind prețul de abonament pe înainte!*

În locul al doilea, fapta d-lui Albini poate să fie un nobil îndemn și pentru alți creștini cari au lucrători în slujba lor, că toți stăpânii au sfânta datorință să se îngrijească și de sufletele slujitorilor lor, nu numai de plata simbriei din care aceștia își susțin viața trupească.

Și ne mai gândim iarăși, că oare n'ar putea face o asemenea faptă și alți oameni de inimă de prin satele și orașele noastre, cum sunt preoții și învățătorii, adecă să adune, acum la început de an, banii de abonament dela cetitorii din comunele lor și să-i trimită deodată, pe înainte, la foaie? În felul acesta, gândurile și necazurile noastre de susținători ai unei foi creștinești, ar scădea și noi am putea lucra mai cu drag și mai cu însuflețire!

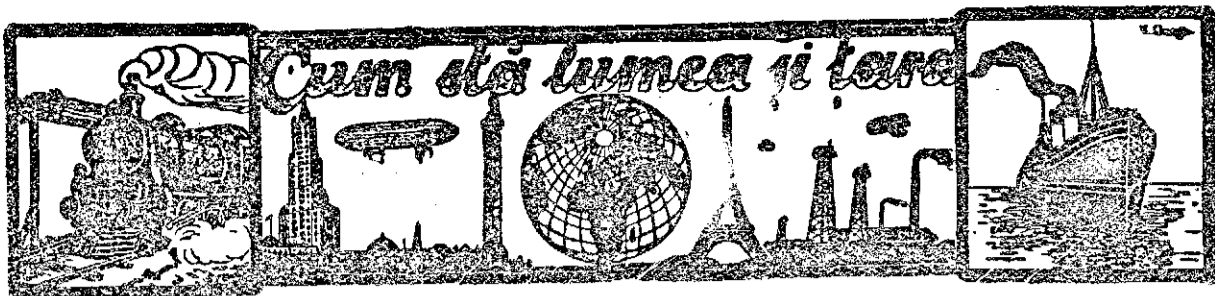
Banii primiți dela Zlatna nu sunt culeși dela muncitori, ci dăruți de Asociația Minieră pomenită, pentru a face două bucurii: una nouă și alta celor ce vor primi gazeta un an întreg de zile. Faptă de două ori prețioasă.

Dar nici vrednicia celor ce ar vrea să ne ajute cum am arătat mai la deal, nu ar fi de mic preț.

»Colinda« dela Zlatna am primit-o cu bucurie și

*Mulțumim prea frumos
În numele lui Hristos!*

**Abonamentul
la foaie se plătește înainte**

Grele frământări pentru pace

Va putea Societatea Națiunilor să pună capăt războiului din Africa?

Scriam în numărul trecut al gazetei că dd. Hoare și Laval, unul ministru al Angliei celalalt al Franței, au făcut niște propuneri atât Italiei cât și Abisiniei. Ei urmăreau prin acele propuneri să pună capăt războiului de pe meleagurile africane.

Propunerile urmau să fie discutate într'o ședință a Societății Națiunilor. D. Hoare n'a mai apucat să-și apere propunerile în fața societății, căci a fost silit să demisioneze. Într'o ședință a Parlamentului englez, Dsa a explicat cum a ajuns să facă propunerile dela Paris, despre cari am scris mai pe larg în numărul trecut. A spus că trăim vremuri din ajun de războiu, omenirea e ca un cazan pe care îl poate aprinde cea dintâi scântee aruncată. Cea mai mare parte a poporului englez, a fost însă de părerea că Italia nu merită să i-se dea ceea ce a plănuit d. Hoare, din care cauză a fost silit să-și dea mulțumita. În locul său a fost numit d. Eden, fost și până acum ministru. Noul ministru de externe face parte din șirul acelor cari susțin că împotriva Italiei trebuiesc luate toate măsurile ca ea să înceteze războiul, deoarece ea e vinovată de izbucnirea lui.

**Anglia la măsuri
de apărare**

Poporul englez își dă seama că măsurile ce se vor lua împotriva italienilor sunt un pericol de războiu. De aceea a întrebat popoarele din Marea Mediterană, între cari și pe Greci, ce vor face ele dacă Italia ar începe un războiu. Toate au declarat că vor lupta împotriva ei. Deasemenea, după anumite semne, Rusia și Polonia sunt gata să sară cu avioanele lor împotriva unui stat care s'ar împotrivi hotărârilor Societății Națiunilor.

Cum stau lucrurile în Franța

Nici Francezii n'au fost prea mulțumiți de isprava făcută de d. primministru Laval. În Parlament s'a dus o luptă aprigă pentru răsturnarea guvernului și înlocuirea lui cu altul, care să nu se poarte așa de înmănușat cu Italia războinică. D. Laval a reușit totuși să stea încă la putere.

Propunerile făcute însă au rămas moarte. Ele nici n'au fost discutate.

Așa că față de războiul din Africa, Societatea Națiunilor trece pragul anului nou în felul următor: Ne oprim numai la Franța și Anglia căci ceea ce vreau ele aceea se face la Societatea Națiunilor.

În Franța este un guvern care cruță cât poate pe Italia, ca să nu se înceapă cumva un război mondial. În Anglia, un ministru de externe care cere să se ia împotriva Italiei toate măsurile pe cari le arată legea, fie ele cât de aspre. Nici una din acestea două țări nu-și ascund teama că ne pân-dește un nou războiu.

Societatea Națiunilor va încerca mai

departe să pună capăt războiului în Africa. Cum? După părerea dlui Laval sau a lui Eden? Sau discuțiile se vor tot lungi până ce Italia va cuprinde tot ce are de gând să cuprindă? Anul în care intrăm va răspunde acestor întrebări. Deocamdată Italia a hotărât din nou, săptămâna trecută, să poarte războiul, până la învingere, cu orice jertfe.

Lupte sângeroase pe frontul din Africa

În ziua de 22 Dec., trei zile adecă înainte de sărbătoarea păcii, trupele italiene s'au încăerat cu soldații Negusului în apropierea orașului Abbi-Addi. Lupta a fost crâncenă, și din raportul pe care Mareșalul Badoglio, comandantul trupelor italiene din Africa, l-a trimis la Roma, se desprind următoarele pierderi: 700 morți și 2000 răniți la abisinieni; la italieni: 7 ofițeri morți, 6 răniți, 150 soldați morți, 165 răniți.

În zilele cari au urmat acestei lupte, abisinienii au hărțuit mereu pe italieni, atât pe frontul de nord, cât și pe cel de sud, de sub comanda generalului Graziani. În spre seara zilei de 23 au ocupat chiar cetatea Abbi-Addi, pierdată în 22, dar a fost recucerită imediat de italieni. În zilele acelea de harță, un grup de țărani au doborât cu focuri de armă un aeroplan italian. Țăranii au ucis pe mașinist și au pus mâna pe două mitraliere și două puștit

A doua zi de Crăciun încă s'au dat lupte grele, mai ales în valea râului Taekazze. S'au găsit pe câmpul de bătăi gloanțe dum-dum, lăsate de abisinieni despre cari se crede că au fost trimise în Abisinia de către Englezi. Abisinienii au trecut râul cu bărcile fugărind pe italieni. Aceștia și-au ales o poziție mai bună, de unde a pornit atacul împotriva abisininilor rămânând morți mai multe mii de soldați, cei mai mulți de-ai Negusului.

Abisininii pornesc la atac

Luptele din săptămâna Crăciunului au fost cele mai sângeroase dela începutul războiului. Soldații abisinieni răniți zac cu miile, înprăstiați pe câmpul de bătăie, și mor încetul, chinându-se, căci n'au doftori și soldați sanitari.

De sărbătorile Crăciunului, Negusul a spus că va ridica în curând o biserică, drept mulțumită lui Dumnezeu că a scăpat neatins de gloanțele italiene în luptele dela Dessie. El a hotărât apoi ca trupele sale, cari până acum mai mult s'au apărat ori au hărțuit numai pe italieni, să treacă la atac, la ofensivă. Cu acest gând, pășește în anul Domnului 1936.

Toți bărbații din familia lui Mussolini, frați și nepoți, alături de cei doi fii ai săi

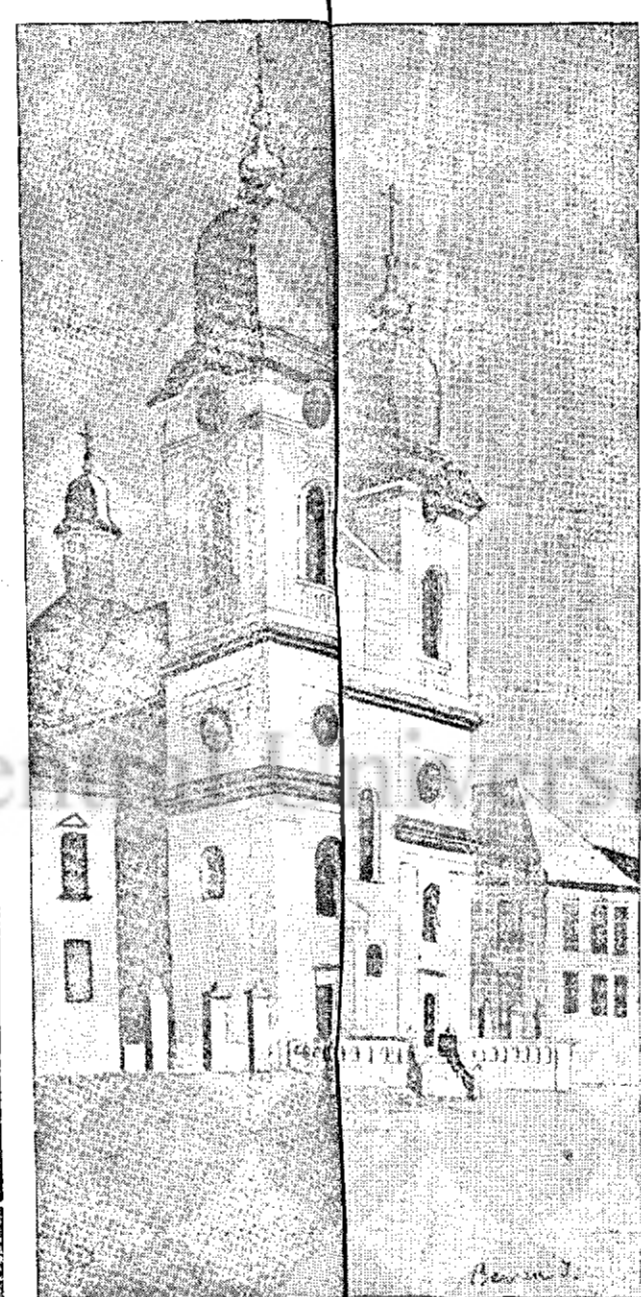

Calendar de părete

UNIREA POPORULUI

Pe anul visect 1936

1936 IANUARIE 31 zile	1936 FEBRUARIE 29 zile	1936 MARTIE 31 zile
1 M † Tăierea impr. și sf. Vasile 2 J Părintele Silvestru, Papa Romei 3 V Prorocul Malahia (hărt) 4 S Sf. 70 Apostoli și Teotist	1 S Sf. mucenic Trifon 2 D D. Vam. † Intâmp. Dni. 3 L Dreptul Simeon și Ana 4 M Cuv. Izidor 5 M Muc. Agata (hărt) 6 J Cuv. păr. Vucoi al Smirnei 7 V Sf. Partenie și cuv. Luca (hărt) 8 S Sf. muc. Teodor Strat.	1 D Dum. întâia a Marelui Post 2 L Sf. mucenic Theodot 3 M Muc. Eutropie, Cleonic și Vasilice 4 M Cuv. Gherasim 5 J Muc. Conon 6 V Sfinții 42 mucenici din Ammorea 7 S Sf. muc. Vas., Eftrem, Capiton și alții
5 D Duminea înainte de Botez 6 L † Botezul Domnului 7 M Pror. Ioan Botezătorul 8 M C. George Cozevitu și C. Domnica 9 J Sf. mucenic Polieuct 10 V Sf. Grigorie al Nisei 11 S Cuv. Teodosie Cinoviarcul	9 D Duminea fiului rățait 10 L Muc. Haralampie 11 M Muc. Vlasie 12 M P. Melotie 13 J Cuviosul părinte Martinian 14 V Cuv. părinte Auxentie 15 S Sf. Apostol Onisim	8 D Dum. a doua a Marelui Post 9 L Sf. 40 mucenici din Sevastia 10 M Muc. Quadrat 11 M P. Sofronie 12 J Păr. Teofan 13 V Păr. Nichitor al Constantinopolului 14 S Cuv. Benedict și muc. Alexandru
12 D Duminea după Botez 13 L Ss. mucenici Ermil și Stratonie 14 M Păr. ucisii în Sinai 15 M Cuv. Pavel Teban și Ioan Colib. 16 J Cinstirea lanțului sf. ap. Petru 17 V Cuv. păr. Antonie cel Mare 18 S Ss. Atanasie și Ciril	16 D Dum. lăsatului de carne 17 L Muc. Teodor Tiron 18 M Păr. Leon Papa 19 M Ap. Arhip 20 J Cuv. păr. Leon al Cataniei 21 V Cuviosul părinte Timotei 22 S Aflarea moașt. sf. din Eugenia	15 D Dum. a treia a Marelui Post 16 L Sf. mucenic Savin 17 M Cuv. Alexe 18 M P. Chiril 19 J M. Chrisant și Daria 20 V Părinții ucisii în mănăst. sf. Sava 21 S Păr. Iacob mărturisitorul
19 D Duminea Leproșilor 20 L Cuv. Eltimie cel Mare 21 M Cuv. Maxim 22 M Ap. Timotei 23 J Muc. Clement 24 V Cuv. Xenia 25 S † Grigorie Teologul	23 D Dum. lăsatului de brânză 24 L Afl. cap. Sf. Ioan Botezătorul 25 M Păr. Tarasie 26 M Păr. Porfirie 27 J Cuv. păr. Procopie 28 V Cuv. păr. Vasile mărturisitorul 29 S Păr. Cassian	22 D Dum. a patra a Marelui Post 23 L Cuv. mucenic Nicon 24 M Păr. Zaharie 25 M † Bunăvestirea (denie) 26 J Sobor Arh. Gavril 27 V Cuv. Maica Matriona (denie) 28 S Cuvioșii Ștefan și Ilarion
26 D Duminea lui Zacheu 27 L M Ioan Chrisostou 28 M Cuv. Eftrem Sirul 29 M M. Ignatie 30 J † Sfinții Trei Ierarhi 31 V Ss. Cir și Ioan		29 D Dum. a cincea a Marelui Post 30 L Cuv. părinte Ioan Scăriarul 31 M Cuv. Ipatie

1936 APRILIE 30 zile	1936 MAIU 31 zile	1936 IUNIE 30 zile
1 M Cuv. Maria Egipteana 2 J Păr. Tit 3 V Cuv. părinte Nichita 4 S Cuvioșii Ios f și Gheorghe	1 V Sf. Ieremia prorocul 2 S Ad. moașt. sf. Atanasie cel mare 3 D Duminea Paralticului 4 L Sf. muceniță Pelagia 5 M Muc. Irina 6 M Dreptul Iov 7 J Muc. Acachie 8 V Sf. ap. și evanghelist Ioan 9 S Sf. proroc Isaia	1 L † Ziua a doua a sf. Rusalii 2 M Păr. Nichifor 3 M Muc. Lucian și Paula (hărt) 4 J Păr. Mitrofan 5 V Muc. Doroteiu (hărt) 6 S Cuv. Visarion
5 D Duminea Florilor 6 L Sf. Eut. chie, arh. Const. 7 M Păr. George și muc. Caliope 8 V Ap. Irodion, Raf. șel 9 J Muc. Eupsichie (12 evang.) 10 V Muc. Terente (prohod) 11 S Muc. Antipa	10 D Duminea Samaritencei. 11 L Sf. mucenic Mochie 12 M Păr. German și Epifan 13 M Muc. Gliceria 14 J Muc. Izidor 15 V Cuviosul Pahomie cel Mare 16 S Cuviosul Teodor sfințitul	7 D Duminea tuturor sfinților 8 L Ad. moașt. sf. Teodor Stralilat 9 M Păr. Ciril 10 M Muc. Timoteiu 11 J A. Vart. și Varnava 12 V Cuv. părinte Onufrie cel mare 13 S Sf. muceniță Achilina
12 D † Sfintele Paști 13 L † Ziua a doua a sf. Paști 14 M † Ziua a treia a sf. Paști 15 M Ap. Aristarch (hărt) 16 J Muc. Agapia 17 V Muc. Simeon (hărt) 18 S Cuv. Ioan	17 D Duminea Orbului 18 L Sf. mucenici Teod., Dionisie șel. 19 M Muc. Patriciu 20 M Muc. Talalou 21 J Înălțarea Domnului 22 V Sf. mucenic Vasilise 23 S Păr. Mihai mărturisitorul	14 D Dum. a doua după Rusalii 15 L Sf. proroc Amos 16 M Păr. Tihon 17 Muc. Manuil, Savel și ismail 18 J Muc. Leonte 19 V † ap. Iuda, fratele Domnului 20 S Sf. mucenic Melodie
19 D Duminea Tomii 20 L Cuv. păr. Teodor Trichina 21 M Mucenic Ianuarie 22 V Păr. Teodor Sicheotul 23 J † Sf. Gheorghe 24 V Sf. m. Sava și cuv. Elisabeta 25 S Sf. ap. și ev. Marcu	24 D Dum. sf. Părinți dela Nicea 25 L Aflarea cap. Sf. I. Botezătorul 26 M Ap. Carp 27 M Muc. Terapont 28 J Păr. Nichita 29 V Cuv. Muceniță Teodosia 30 S Cuviosul părinte Isachie	21 D Dum. a treia după Rusalii 22 L Sf. muc. Eusebie 23 M Muc. Agripina 24 M † Nașt. sf. Ioan Botezătorul 25 J Muc. Febronia 26 V Cuviosul David din Tesalonica 27 S Cuv. Samson, primit. de străini
26 D Dum. Mironositorilor 27 L Sf. muc. Simeon, fratele Domnului 28 M Ap. Iason și Sosipatru 29 M Ss. 9 Martiri din Cizic 30 J Ap. Iacob		28 D Dum. a patra după Rusalii 29 L † Sf. Iii ap. Petru și Pavel 30 M Soborul ss. 12 Apostoli 31 D † Sfintele Rusalii

Din casa nici unui creștin să nu lipsească
„Unirea Poporului“ dela Blaj

Răspândiți această gazetă și îndemnați pe vecini
și cunoscuți să o aboneze

1936 IULIE 31 zile	1936 AUGUST 31 zile	1936 SEPTEMBRIE 30 zile
1 M Sf. Iară de argint Cozma și Damian 2 J Vestm. Mariei 3 V Muc. Iachint și sf. Anatolie 4 S Sf. Andrei al Cretei	1 S Scoaterea sf. Cruci 2 D Dum. noua d. Rusalii 3 L Cuv. păr. Isachie, Dalnat și Faust 4 M Cei 7 coconi din Efez 5 M Muc. Eusignie 6 J † Schimbarea la față 7 V Cuviosul mucenic Dometie 8 S Sf. Emilian mărturisitorul	1 M Cuv. Simion Stălpnicul 2 M Muc. Mamant. 3 J Muc. Antim și cuv. Teotist 4 V Sf. mucenic Vavila al Antiohiei 5 S Sf. proroc Zaharia
5 D Dum. a cincea după Rusalii 6 L Cuv. părinte Sisoie cel mare 7 M Cuv. Toma 8 M Muc. Procopiu 9 J Muc. Pancrație 10 V Sf. 45 mucenici din Nicopol 11 S Sf. muceniță Eufimia	9 D Dum. zecua d. Rusalii 10 L Sf. muc. și arhidiacon Laurențiu 11 M Muc. Eupli Diaconul 12 M Sf. muc. Poție și Anichet 13 J Cuv. Maxim 14 V Sf. proroc Nihea 15 S † Adorm. Maicii Domnului 16 D Dum. unsprezecea d. Rusalii 17 L Sf. mucenic Miron 18 M Muc. Flor și Laur. 19 M Sf. muc. Andrei Stralilat 20 J Prof. Samuil 21 V Sf. ap. Tadeu și mucenița Vassa 22 S Sf. mucenic Agatonie	6 D D. patrusprezecea d. Rusalii 7 L Sf. mucenic Sozont 8 M † Nașterea Maicii Domnului 9 M Ioachim și Ana 10 J Muc. Minodora 11 V Preacuv. Teodora din Alexandria 12 S Sf. mucenic Autonom
12 D Dum. a șasea după Rusalii 13 L Soborul arch. Gavril și cuv. Ștefan 14 M Ap. Achila 15 M Muc. Chirie și Iulita 16 J Muc. Antinogen 17 V Sf. marea muceniță Marina 18 S Sf. mucenic Iacint și Emilian	23 D D. douăsprezecea d. Rusalii 24 L Sf. mucenic Eutihie 25 M Ap. Vartolomeu și Tit 26 M Muc. Adrian și Natalia 27 J Cuv. Pimen 28 V Cuviosul părinte Moise Arapul 29 S † Tăierea cap. sf. Ioan Botez.	13 D Dum. în. de înălț. Sf. Cruci 14 L † Înălțarea sfintei Cruci 15 M Muc. Nichita 16 M Muc. Eufemia 17 J Muc. Sofia 18 V Cuviosul părinte Eumenie 19 S Sf. mucenic Trofim
19 D Dum. a șaptea după Rusalii 20 L † Sf. proroc Ilie 21 M Cuv. Simion și Ioan 22 M Maria Magdalena 23 J Muc. Trofim și Foca 24 V † marea muceniță Cristina 25 S Adormirea sf. Ana	30 D D. treisprezecea d. Rusalii 31 L Cinstitul brău al Preacuratei	20 D Dum. după înălț. sf. Cruci 21 L Sf. apostol Quadrat din Magnesia 22 M Muc. Foca 23 M Zemislirea S. I. Bot. 24 J Muc. Tecla 25 V Cuvioasa maica Eufrosina 26 S Mutarea sf. apostol Ioan

CETIȚI
„UNIREA POPORULUI“
PREȚUL ABONAMENTULUI:
Pe un an Lei 150
Pe jum. „ 75
Pe trei „ 40
In străinătate „ 300
UNIREA POPORULUI
BLAJ, J. Ștefan-Mică

1936 OCTOMBRIE 31 zile	1936 NOIEMBRIE 30 zile	1936 DECEMBRIE 31 zile
1 J Ap. Anania și cuv. Roman 2 V Sf. mucenic Ciprian și Iustina 3 S Sf. mucenic Dionisie Areopaghitul	1 D Dum. săpt. V d. în. sf. Cruci 2 L Sf. fără arginți Cosma și Damian 3 M Muc. Acheșina șel. 4 M Cuv. Ioanichie 5 J Muc. Galaction 6 V Sf. părinte Pavel mărturisitorul 7 S Sf. 33 mucenici și sf. Lazăr	1 M Pr. Naum 2 M Proroc Avacum 3 J Pr. Sofonie 4 V Muc. Varvara și sf. Ion D. masec 5 S † Părintele Sava cel sfințit
4 D Dum. săpt. II după în. sf. Cruci 5 L Sf. muceniță Charitina 6 M Ap. Toma 7 M Muc. Sergie și Vach 8 J Cuv. Pelaghia 9 V Sf. apostol Iacob al lui Alfeu 10 S Sf. muc. Eulampie și Eulampia	8 D † Sf. arh. Mihail și Gavril 9 L Sf. mucenici Onisifor și Porfirie 10 M Ap. Erast și Olimp 11 M Muc. Victor, Mina și Vichentie 12 J P. Ioan milostivul 13 V Sf. Ioan Gură de aur 14 S † Sf. apostol Filip	6 D † Sf. Ierarh Nicolae 7 L Cuv. păr. Ambrosie al Milanului 8 M Cuv. Patapie 9 M Zemislirea Sf. Ana 10 J Muc. Mina și Ernogen 11 V Cuv. păr. Daniil Stălpnicul 12 S † Sf. Ierarh Spiridon
11 D Dum. săpt. IV d. în. sf. Cruci 12 L Sf. muc. Prob, Tarach și Andronic 13 M Muc. Carp și Papil 14 M Sf. mucenic Nazarie și cuv. Cosma 15 J Muc. Lucian 16 V Sf. mucenic Longhin sutașul 17 S Sf. proroc Osie și muc. Andreiu	15 D Dum. săpt. VIII d. în. sf. Cr. 16 L Sf. apostol și evanghelist Mateiu 17 M Păr. Grigore 18 M Muc. Platon și Roman 19 J Pr. Avdie 20 V Sf. Grigore Decapotal 21 S † Intr. în biserică a Maicii D.	13 D Duminea sfinților strămoși 14 L Sf. muc. Thirs, Luciu și Calinic 15 M Muc. Elefterie 16 M Prorocul Ageu 17 J Pr. Daniil 18 V Sf. mucenic Sebastian 19 S Sf. mucenic Bonifaciu
18 D Dum. săpt. III d. în. sf. Cruci 19 L Sf. proroc Ioi și sf. muc. Varu 20 M Muc. Artemie 21 M Cuv. Ilarion 22 J Ap. Averchie 23 V Sf. ap. Iacob, fratele Domnului 24 S Sf. marele mucenic Areta	22 D Dum. săpt. IX d. în. sf. Cruci 23 L Sf. Amfilochie al Iconiei 24 M Muc. Clement Papa Romei 25 M Mucenica Ecaterina 26 J Cuv. Alipie 27 V Sf. mare mucenic Iacob Persul 28 S Cuviosul Ștefan cel nou	20 D Dum. în. Nașterii Domnului 21 L Sf. muceniță Iuliana din Nicomedia 22 M Muc. Anastasia 23 M Ss. 10 Martiri din Creta. 24 J Muc. Eugenia 25 V † Nașterea Domnului 26 S † Soborul Maicii Domnului
25 D Dum. săpt. VI d. în. sf. Cruci 26 L † Sf. mucenic Dimitrie 27 M Muc. Nestor 28 V Muc. Terente și Neonila 29 J Muc. Anastasia 30 V Sf. mucenici Zenovie și Zenovia 31 S Sf. apostol Eustahie și cei cu el	29 D Dum. săpt. XIII d. în. sf. Cruci 30 L Sf. și măritul apostol Andreiu	27 D † Sf. ap. și arhidiacon Ștefan 28 L Sf. 20,000 muc. arși în Nicomedia 29 M Prunchi ucisii de Irod 30 M Muc. Anisia (hărt) 31 J Cuv. Melania

se găsească pe front, în prima linie. Soldații leaptă alături de ei cu mult curaj și însuflețire.

În ziua întâie a Crăciunului un aeroplan italian a fost doborât de gloanțele abisinienilor. Alt aeroplan s'a coborât imediat ca să ajute tovarășului său. Dar s'a stricat și aeroplanul acestuia, și astfel vedeau cum se apropie soldații Negusului să-i prindă. Alți aviatori italieni, văzând din înălțimi primejdia, au început să tragă focuri de mitralieră asupra abisinienilor. Aceștia n'au mai putut înainta, iar cei doi aviatori italieni s'au întors pe jos în rândurile fraților, după ce au stricat de tot aeroplanele ca să nu poată fi folosite de abisinieni.

Groznică ciocnire de trenuri în Germania

Au murit zdrobiți sau înecați 31 de călători

O cumplită nenorocire a aruncat asupra Germaniei vălul negru al durerii, tocmai în ajunul sărbătorii pacii și a veseliei. Iată cum s'a întâmplat nenorocirea.

În ajunul Crăciunului, un tren de persoane aștepta, în gara Grossheringen din Turingia, semnalul plecării. Din partea opusă, se auzea sgomotul unui tren expres ce se apropia în fugă mare. Funcționarii gării au spus, prin semnale, celui care conducea expresul, să oprească în câmp, căci n'are loc în gară. Conducătorul n'a observat semnalul și astfel trenul expres a dat buzna în gară, peste trenul personal, cu o viteză de 90 km. pe oră.

Unele vagoane s'au sfărmat pe linie în clipa ciocnirii, zdrobind sub dărâmurile lor oasele călătorilor. Altele au fost aruncate în râul Saale ce curge alături de linia ferată. Călătorii cari n'au fost zdrobiți, au încercat să iasă la mal, prin apa înghețată a râului. Au murit însă de frig până n'au ajuns la uscat.

Conducătorul trenului expres n'a murit dar e așa de rănit încât nu poate vorbi. Sunt de toți 31 de morți, 10 răniți greu în primejdie să moară și ei, 7 răniți nu așa de greu, iar 10 răniți mai ușor.

Viscol puternic în Polonia

În timpul Crăciunului a suflat un vânt cumplit în părțile de miazănoapte ale Poloniei. Până a doua zi de Crăciun, vântul era însoțit de ploaie amestecată cu zăpadă. Atunci ploaia a încetat și s'a întins o chiciure grea, atât de grea încât a doborât la pământ mii de arbori și stâlpi telegrafici.

Drumurile câmpului erau pline de arbori smulși din păduri și târâți până în depărtări. Străzile orașelor erau pline de mulțimea stâlpilor de telegraf și electricitate. Câteva zile nu s'a putut umbla, nici la câmp nici în oraș.

Orașul Nowogrodek a stat câteva zile în întunec. În jurul orașului viscolul a fost atât de cumplit încât au fost distruse 20 hectare de pădure și peste 90 hectare locuri sămănate.

Oamenii și animalele cari au fost apucați de furtună în câmp, sau chiar și în oraș, au fost răniți, mulți din ei și-au rupt picioarele. Spre sfârșitul săptămânii trecute, furtuna s'a potolit.

A murit cel mai bătrân om al Poloniei. Într-o pădure din împrejurimile Varșoviei, a fost găsit trupul neînsuflețit al unui bătrân. Actele cari s'au găsit asupra lui îl arată de 119 ani, adică cel mai bătrân om din Polonia. În ultimul timp trăia din cerșite.

A lucra nu-i rușine

Doamnele mari dau exemple bune

În piața Clujului, la loc de frunte, este o boltită frumos aranjată și curățică, unde se vând toate felurile de aște, harasuri și mătăsuri, câte trebuiesc femeilor, fetelor, doamnelor, la cusături și țesut. Prăvăltoarea poartă numele „Ariadna“, după numele fetei de crai din vechime, care a mântuit pe Făt-Frumos dela moarte cu firul unui ghem de ață.

Plăcută umire am avut însă auzind că prăvălia „Ariadna“ a fost deschisă și este condusă, la fața locului, cu multă pricepere și destoinicie, de o doamnă din înalta pătură românească a Clujului, soția unui cunoscut și învățat profesor universitar. Doamna de care vorbim mai este și mama alor trei copii, de cari încă îngrijește cum nu se poate mai bine și le dă toată creșterea cuvenită.

Astăzi acum dintr'o gazetă străină că la Budapesta, fiica fostului mare bărbat de stat ungar Albert Apponyi, grofoala Iulia Apponyi are și ea un atelier de croitorie pentru haine femeiești, un salon de modă cum se spune azi, și care merge foarte bine. Grofoala stă de dimineața până seara în atelier, face croșuri, arată haine, vinde, telefonează, pune mâna, ajută, îndrumă și conduce.

O altă grofoală, tot la Budapesta, contesa Csáky Armáodné are un restaurant, o crâșmușă unde se la masa, prânzuri, cini, oțni. Azi acesta este cel mai căutat restaurant din capitala ungurească. Și aduce parale.

Asemenea pilde se găsesc atâtea prin marile orașe ale străinătății. Doamne mari prind de lucru pretutindeni și câștigă, să nu trăiască în zădar. Și bine fac. Rostul vieții e mișcarea, munca. Munca îndulcește viața, ea dă sănătatea, belșugul și fericirea pământescă.

Moș-Crăciun între paturi de spital

Bunul moșneag aducător de daruri și bucurii cerești n'a uitat nici în acest an să caute pe bolnavii cari sufer în spitalele clinicilor dela Cluj. La clinica chirurgicală a D-lui Profesor Dr. Alex. Pop, unde se fac operațiile celea grele, Moș-Crăciun a făcut un înduioșător popas în sala copiilor. În jurul bradului frumos împodobit, între paturi albe, s'au adunat toți doctorii clinice, surorile călugărițe, bolnavii cari s'au putut ridica și ales public de doamne și domnișoare din oraș, în frunte cu d. Profesor însuși.

Alături, în strălucire de lumini, sfânta iesle dela Vifleim era vrăjită ca aievea, cu pruncușorul Isus în scutece, cu Preasfânta Maică fericită și zimbitoare, cu păstorii și cu craii, ca atunci, demult, când a coborât în lume Mântuitorul. Sumedenie de daruri, cari de cari mai frumoase și mai ispititoare, făceau să strălucească de bucurie nevisată ochii copilașilor bolnavi și suferinzi.

Apoi un bine alcătuit program de sărbătoare a înălțat și mai mult vraja sîntei seri a Nașterii Domnului. Colinda îngerească a Măicuțelor călugărițe, poezia spusă cu atâta simțire de elevul Mihai Pop, venit ca să facă bucurie frățiorilor bolnavi, urarea unui copilaș dintre cei operați și piesa „Moș-Crăciun“ împărțitor de daruri, au stors lacrimi din ochii tuturor celor de față. Lacrimi fierbinți de înduioșare și de fericire.

Între privitori era și d. Alex. Lupeanu-Melin directorul gazetei noastre, sosit anume dela Blaj, să mai retrăiască neuitatele clipe, când însuși era greu bolnav în această clinică

și fusese adus pe sus, să găsească alinare în mângăietoarea serbare a pomului de Crăciun din 1934. Cele câteva cuvinte de recunoștință pentru medici și de întărire pentru cei ce sunt astăzi suferinzi, spuse de d-sa, au înduioșat și mai mult pe cei prezenți.

Serbarea s'a încheiat cu vorbirea D-lui Profesor Pop, care a mulțumit cu căldură tuturor acelor cari au pregătit aceste clipe de înălțare, în deosebi Surorilor Călugărițe, neprețuite ajutoare ale medicilor, cari ziua și noaptea sunt între bolnavi și, pe lângă leacurile truștești, îngrijesc și de suflete, pregătind asemenea serbări și coborînd pe Isus în toate inimile.

Copilașii bolnavi din marea sală de spital, au rămas fericiți în jurul pomului de Crăciun, cu numele lui Hristos pe buze, pe care nu-l vor uita niciodată!

A murit „Doamna cea bună“

Cu trei zile înainte de Crăciun a închis ochii pe vecie la Bădăcin, județul Sălaj, Doamna Văd. Elena Dr. Pop, sora dlui Iuliu Maniu, atât de bine cunoscută aici la Blaj, la Cluj și în întreg Ardealul. Cunoscută nu numai fiindcă a fost sora unui bărbat atât de vestit în frământările de eliberare ale Ardealului, ci a fost cunoscută mai ales pentru inima sa bună și mare, pentru sufletul său creștinesc și săritor la toate durerile și nevoile celor obișduiți. A fost cunoscută ca soră și mamă de model care a crescut o familie aleasă, de toată lumea cinstită și admirată.

Aici la Blaj a trăit ani mulți înainte de războiu, cu patru copii orfani, alături de iubitul său frate Iuliu, avocat al Mitropoliei, care fiind în fruntea tuturor luptelor românești pentru drepturile neamului și ale poporului, avea în buna sa soră un neprețuit sprijin și întărire. Casa sa era pururea deschisă pentru toate nobilele porări creștinești și naționale. Stăpâna casei avea pentru toată lumea o vorbă duioasă, potolită, cuminție, pentru toți năcăjiții sa sînt, o încurajare, un ajutor. La masa sa se găsea totdeauna un tacâm pentru un școlar sărac, o bucată de pâine, o liegură două de mînsare caldă, pentru un cerșitor. Iar împrejurul casei trăiau atâtea femei fără căpătâi din satele apropiate. Cei miluiți au numit-o cu dreptate: „Doamna cea bună“.

Alături de copilașii săi, elevi ai școlilor din Blaj, aveau intrare la casa „Maniu“ atâtea colegi de școală, pe cari buna Doamnă îi îngrija și îi povățuia ea și pe Ionel și Mateiu...! Câți tineri săraci dela țară, cari astăzi s'au saltat în ranguri înalte, n'au învățat dela Doamna Pop o purtare aleasă, un grai distins, o ținută frumoasă!

Ante de zile Doamna Pop a fost președinta Reuniunii Femeilor Române, conducând faptele de milostenie ale acestei societăți, înbrăcând copilașii goluți, trimițînd copile la învățătură pe la Viena și aiurea, ea să-și facă o stare în viață și să fie de folos oropsitului nostru neam din vremea Ungurilor.

Și cât a avut de suferit pentru simțirile sale românești, în necurmatele frământări naționale de dinainte de unirea cu țara mamă! Într'un rând, la 1914, înainte de izbucnirea războiului, când cu steagul național înfipt de elevi în turnurile catedralei, jandarmii cei fioroși tăbăriseră cu baionetele asupra fiului mai mare (azi avocat la Cluj și deputat de Turda) și gata să-l ținutască de umerii unei porți din Piața Blajului! Dar zilele, când scumpa sa mamă bătrână a fost luată de ungurii lui Béla Kohn și tirată pe la Dobrișin și Budapesta ca „ostatecă“, prin taberele bolșevicilor celor fără Dumnezeu. Și durerea, când fiul mai mic,

Mateiu, dus la războiu ca și fratele, a murit în țări străine, fără mângâierea caldă a mamei și fără un bruc de țărână pe sicriu, de mâna ei...!

Astăzi această Doamnă bună și cu inimă mare, nu mai este fatre cei vii. A coborât în pământul rece, sub Dealul Țarinei, chiar în ziua sfântului ajun, când îngerații dela Vitileim coborâți pe raza stelei, vesteau lumii „pace și între oameni bună voie”! Nepoata lui Simion Bărnuțiu, văduva fostului vicar al Năsăudului, își doarme de-acum somnul lin, jelită cu lacrimi fierbinți de toți cei cari au cunoscut-o.

Blajul îi trimite la mormânt floarea nevestezitoare a recunoștinței. Fie-i parte a dreptii!

Al. M.

Studentii Români Uniți la Blaj

În 20, 21 și 22 Dec. studenții români uniți dela Universitățile din București, Cluj, Iași și Școala politehnică din Timișoara și-au ținut *congresul general anual* aici la Blaj.

Asociația Studenților Români Uniți, sau mai pe scurt Astru-l este o asociație care lucrează în rândurile Agru-lui, pentru aceleași scopuri, urmărind în primul rând însă viața studentescă.

Congresul s'a ținut în sala de gimnastică a liceului de băieți, având ca președinte de onoare pe *II. D. Iacob Popa* canonic-prepozit, din partea studențimii prezidând *d. Gh. Dănilă* student la Cluj.

Pregătirile congresului

În prima și a doua zi a congresului, s'au ținut ședințe administrative, în cari s'au făcut adecă dările de seamă despre munca de până acum. Tot într'una din acele ședințe s'a cetit o scrisoare din partea dlui *prof. universitar Dr. Al. Borsa* dela Cluj, care mult s'a trudit, încă înainte de înființarea Agru-lui, ca să se strângă într'un mănunchiu toți studenții români uniți. DSA le trimite salutul său și încurajare la muncă, deoarece anumite împrejurări l-au oprit să ia parte la congres.

Sâmbătă, a doua zi a congresului, studenții au ascultat cuvântările lămurite ale *Cl. DD. Dr. Cosma Avram* profesor la Academia de teologie din Cluj și *Dr. Tit Liviu Chinezcu*, profesor la Șc. Normală de băieți din Blaj, lămurind rosturile organizării tinerimii universitare și felul cel mai potrivit de organizare.

Ședința festivă

Duminică înainte de masă s'a ținut *ședința festivă*, prezidată de *II. D. Dr. Victor Macaveiu*, vicarul sf. M.ropolii. Sf. Sa arată marea datorie a tuturor fiilor bisericii de a strânge rândurile întru apărarea ei și a credinții, mai ales acum când se tamulesc cei ce săpă la temeliiile lor, săpând astfel la temelii neamului însuși. Arată cum sunt organizați studenții catolici din alte țări, din Austria și Franța, unde se cuminecă în corpore și fac eu rândul oră de adorație, gardă de onoare lui Isus de pe sfântul altar. Cere studențimii să păstreze, ca din o sfântă datorie, tradiția creștină a cărturarilor bisericii noastre, adâncind prin practică viața creștină.

S'au cetit tot stunei telegramele *Arhierilor Bisericii Unite*, cari neputând lua parte la congres, binecuvântă lucrările. Au urmat salaturile: *dd. prefect S. Gîzdașu* în numele Prefecturii, *Ros. D. A. Idutu* canonic dela Oradea în numele Agrului, *Dr. V. Balcan* în numele Agrului blajan, *Ros. Dr. A. Tatar*, rectorul Academiei de teologie, în numele școlilor din Blaj, *prof. Gr. Pădurean* în numele primăriei Blaj, *Pdr. prof. A. Merckx* în numele acțiunii catolice din Belgia și studentul *Păcurar* în numele studențimii române creștine din Cluj.

În aceeași zi s'au mai ținut două conferințe, una înainte de masă a *Pdr. Dr. Anton Gabor* dela Iași despre felul cum trebuie să privească studenții unirea bisericilor și alta după masă a dlui *Dr. Nicolae Popa* dela București, care a arătat drumurile pe cari trebuie să le bătătorescă studențimea.

Noul comitet al „Astru“-lui

În ziua a treia a congresului, după masă, s'a ales următorul Comitet al Federației Studenților Români Uniți, pe trei ani, cu sediul în București:

Președinte: *Dr. Nicolae Popa*; vicepreș. *A. Rednic*; secretar general *I. Turdeanu*; casier *C. Cheție*.

În cele trei zile ale congresului studenții au luat parte la sf. slujbă săvârșită de Președintele de onoare al congresului, *II. D. Iacob Popa*, la biserica Părinților Asumpționiști. Duminică, a treia zi a congresului s'au cuminecat în corpore.

Concert de colinzi

În cinstea adunării studenților, Corul Catedralei și Corul Teologilor din Blaj au dat în ziua de vineri, 20 Decembrie, un foarte reușit *Concert de colinzi* sub conducerea dlui profesor de muzică *Celestina Chrebeșiu*. Acest concert de celea mai frumoase colinzi românești a fost o minunată pregătire pentru sf. sărbătoare a Nașterii Domnului.

Crăciunul la Pănade

Elevii dela școala primară din *Pănade*, împreună cu părinții și toți locuitorii înțelegători, au avut de sfintele sărbători ale Crăciunului clipă de bucurie curată. Datorită muncii și stăruinții celor cărora li s'a incredințat creșterea copiilor, s'a aranjat, în prima zi de Crăciun, o *frumoasă serbare*, cu două pise teatrale, cu colinzi, declamări și pomul de crăciun, în jurul căruia s'a făcut împărțirea darurilor. La serbare au luat parte toți locuitorii comunei cu înțelegere față de rosturile școlii. Din contribuțiile lor, — a dat care cât a vrut, — s'au acoperit toate cheltuielile iar ceea ce a întrecut s'a vărsat în fondul *cooperativei școlare*. În anul acesta s'a făcut pentru prima oră serbare de acest fel în comună. Pentru bucuria copiilor și a părinților, cei cari au organizat serbarea pot fi mângâiați sufletește pentru toate grautățile pe cari le-au întâmpinat.

Beția duce și 'n gura lupilor

Săteanul *Grigore Chițorogă* din comuna Ulmu (Basarabia) aflându-se în ajunul Crăciunului la nește prieteni într'o comună vecină, a băut cam mult și a plecat acasă pe două cărări, cum se zice. Noaptea l-a găsit pe drum, beat cum era. Cum orbecăia prin întuneric, a dat peste el o haită de lupi cari l-au sfâșiat. A doua zi a fost aflat hăleit în marginea drumului, mâncat pe jumătate. Oamenii au oftat și au zis: *Băstămata de beție te duce uneori și 'n gura lupilor!*

Pentru copiii din Basarabia. Un domn din București, pe nume *I. D. Cînceanu*, a dăruit 61 de perechi încălțăminte pentru copiii săraci dela școlile primare din Basarabia. Din darul său, au fost încălțați toți copiii unei școli primare dintr'o comună cu vreo 500 de suflete, cari vor putea astfel să se adepă mai departe la izvorul de lumină al școlii. Fără darul său, și al celor mulți, rămâneau acasă, flămânzi și desculți, departe de lumina binefăcătoare a învățătorii.

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1936 deschidem abonament nou la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg 150 Lei
Pe o jumătate de an 75 Lei
Pe trei luni 40 Lei
America și străinătate 300 Lei

Abonamentul la foaie se plătește pe înainte. Pe așteptare nu putem trimite gazeta nimănui. Cine primește acest număr și nu-l trimite înapoi, după felul de a lucra al tuturor ziarelor, e considerat abonat la foaie.

Restanțierii sunt rugați a ne trimite cât mai neîntârziat sumele ce ne datorează, ca să nu fim siliți a-i trece pe lista neagră.

An nou fericit dorim tuturor cettorilor, prietenilor și binevoitorilor gazetei noastre!

DELA REDACȚIE. La acest număr al gazetei noastre alăturăm câte un calendar de părete, ca dar de an nou pentru abonați.

Daruri de Crăciun. Unul din gândurile bune ale Reuniunii Femeilor Române gr. cat. din Blaj e ajutorarea săracilor. Din prilejul sfintelor sărbători ale Crăciunului, a împărțit săracilor din Blaj, între cari și câțiva elevi, suma de 15.050 Lei.

Tot ca un dar de Crăciun, dar sufleteșc, au fost *conferințele religioase*, cari s'au ținut în cadrele Reuniunii, pentru tinerele meseriește, în toate duminicile postului. Conferințele s'au încheiat, cu mărturisire și cuminecare, duminică în 22 Dec., când s'au împărțit 25 de rozare frumoase, binecuvântate, cu cari se pot câștiga îndolgințe.

M. Sa Regina Maria și copiii săraci. De sfintele sărbători ale Crăciunului, Mateastatea Sa Maria, Regina noastră, a dăruit pentru copiii săraci din Capitala Țării o sută de mil Lei. Din acești bani, primăria a îmbrăcat o sută de copii nevoiași. Împărțirea ajutoarelor s'a făcut în prima zi de Crăciun. Atunci au fost chemați copiii la primărie și strânși cu toții în jurul pomului s'au înveselit văzând că Moș Crăciun nu și-a uitat de ei. Au primit îmbrăcăminte, încălțăminte și deale mâncării. Voloși, au plecat ducând cu ei o rază de bucurie în casele părințești.

Școala primară din Crăciunelul de Jos a strâns încă înainte de sărbătorile Crăciunului, pentru copiii din Basarabia, suma de 929 Lei. Dacă toate școlile primare din județ ar fi făcut acest lucru, ceea ce n'ar fi fost prea greu, s'ar fi strâns o sumă foarte frumoasă, cu care s'ar fi alinat foamea și suferințele multor copii de pe meleagurile basarabene.

Zodia anului 1936. Într'un „Zodiac” bătrân, scris în anul 1724, cetim despre anul 1936 următoarele: „Anul acesta îl stăpânește planeta Lunii care se află în mijlocul cerului și în zodia Leului care este lăcuirea Soarelui

Pentru aceasta putem să zicem acestuia an roditoriu și osebit de toamnă iubitoriu. Într'acest an vara va să fie foarte ploioasă și rece, și iarna cu nori. Într'acest an vor să iasă împrejurul gurii la oameni bube rele. Pentru aceasta, în primăvară tinerii să bea tot vin. Într'acest an vor să fie mari războaie și moarte. Mari dări și haraciuri vor să pule împărașii și alnicii asupra norodului. Vor fi și alte multe strâmbătăți. Încă și mulțime de hoji se vor ivi, atâta că toate căile vor să se zătlcnească. Inchisorile se vor deschide și mulți închiși vor fugi. Și la sfârșit neguțătorii și înțelepții oameni vor cădea din starea lor. — Așa spune zodiacul cetitorilor de stele de demult. Noi l-am răsfoit nu pentru a băga spaime în cetitori, ci numai ca o „năvălă” de anul nou, cum e obiceiul prin sate în seara ajunului. Ale lui Dumnezeu nimenea nu le poate ști și talnele viitorului nici odinioară n'au fost date muritorilor a le cunoaște.

Bani noi. Monetăria cea nouă care a fost deschisă de curând la București, va bate următoarele soiuri de bani: piese de 25 bani, de 50 bani, de 1 leu, de 5 lei, de 10 lei, de 20 lei, de 50 lei, de 100 lei și de 250 lei. Vom avea deci, încă în primăvară, 9 feluri de bani, toți din metal. Banii de hârtie se vor împușina.

Data societatea gazetarilor. Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat în adunarea generală ținută la Cluj înainte de sărbători și-a ales un nou comitet de conducere, în care au intrat: Ion Martalogu, Dr. Sebastia Bornemisa, Dr. Aurel Bateauu, Teofil Bugariu, Nicolae Bata, Dr. Aurel Gociman, Sever Stoica (toți din Cluj), Alexandru Lupescu M. lin (Blaj), Isala Tolau (Arad), I. Barna (Oradea), Uliu Tr. Gomboș (Oradea) și Ionel I. Moța (București). — Noul comitet s'a constituit apoi în felul următor: Dr. Sebastia Bornemisa, președinte; Dr. Aurel Gociman, vicepreședinte; Teofil Bugariu secretar general și Ion Martalogu, casier.

Moartea profesorului Mariș dela Arad. Înaintea sărbătorilor a încetat din viață profesorul Teodor Mariș dela școala normală de învățători din Arad, în urma unei aprinderi de plămâni. A fost un profesor cu bun nume, scriitor și pedagog lăudat. Școalele noastre dela Blaj l-au avut elev prin anii 1898—1901. A murit în vârstă de 50 ani. Fie-i țărâna ușoară!

„Minunea dela Maglavit.” Cetim într'o gazetă din Timișoara că de curând „Comitetul însărcinat cu orânduirea pelerinajelor la Maglavit” a făcut raport către Episcopia Râmnicului asupra sumelor culese din danii dela cei ce au dorit să vadă pe ciobanul Petre Lupu și locul arăturilor sale. Acest raport spune, că s'au încasat 2,411,000, adică două milioane patru sute și unsprezece mii lei. Din acești bani comitetul a cheltuit 400,000 lei pentru bărci de adăpost, un fel de spital pentru bolnavi, pietruirea drumului și alte asemenea. Au mai rămas bani gata două milioane lei. Raportul nu amintește de câștigurile ce le-au făcut sătenii din Maglavit cu sălașele, cu căruțele de transport, cu hrana vândută închinătorilor. Nici de câștigul călilor ferate cu trenurile speciale. Destul de frumoase au fost și numai încasările „comitetului de orânduire”. Alte vești, deocamdată, nu se mai aud despre Maglavit, nici despre ciobanul Petre a Lupului.

Airea și la noi. Din Germania vin vești de sărăcie mare. Nu au unt și unsoare, iar mai nou se simte lipsă mare de ouă. Un ou se plătește cu 7—8 Lei. Guvernul a dat

poruncă țărănilor ca tot laptele ce-l dau vacile lor, să fie dus la lăptăria comunală, unde se va scoate untul din el și se va împărți de către primărie, la toți câte ceva, poate la nici unul de ajuns. Vrând nevrând te gândești la stările dela noi unde fiecare gospodină are în jurul casei, după hârnicie și pricepere, găinile ei cari în fiecare zi îi dau ouă. Iar gospodarul harnic își duce laptele ori untul la oraș, nu la lăptăria comunală. Cu banii ce-l câștigă își îmbracă familia și cumpără ceace trebuie la o casă.

Leagăn american. În orașul New-York s'a pus de curând în vânzare o nouă iscodire: leagănul electric. Acest leagăn are într'ânsul un motor mic, alcătuit cu multă istețime, încât mama sau doica copilului n'au decât să apese un bumb și leagănul pornește a se huița dela sine, iar mama poate să-și vadă de treburi fără nici o grijă. Leagănul își face slujba singur, până adoarme mititelul. Bă mai mult. Când Țică s'ar trezi și plânge, o pălănie dela capul leagănului prinde glasul celui mic, se face o legătură de schintele electrică cu motorul și leagănul începe huițatul din nou. Când înceată plânsul, înceată și leagănul. Curat ca'n poveste. Mamele americane nu vor avea cuvânt să se mai plângă, că nu pot închide noaptea ochii de răul celor mici. Leagănul electric le la această grijă. Halal să fie Americanilor!

Gură de foc. Într'o insulă îndepărtată, în mijlocul apelor spre apus de America, este un vulcan pe care locuitorii îl credeau îmbătrânit și fără putere. A treia zi de Crăciun însă, a început să arunce din adâncuri de munte lavă fierbinte. Valul de lavă s'a întins la poalele muntelui și se apropie amenințător de orașul Hilo. Locuitorii sunt îngroziiți, văzând cum se apropie nenorocirea să le înghită așezările și avutul, ca altădată orașele italiene. Când s'a telefonat ultima oră de acolo, valul de lavă a ajuns la 5 km. de oraș. Douăsprezece avioane au primit poruncă să zboare deasupra vulcanului, și să arunce bombe ca să îndrepte scurgerea lavei în cealaltă parte, spre mare. Sunt nădejdi că astfel primejdia va fi înlăturată.

Producțiune teatrală. Reuniunea meseriașilor și comercianților români din Blaj, a aranjat în seara zilei a doua de Crăciun o producțiune teatrală urmată de dans. Pregătiți din vreme, având meru alături pe conducători, tinerii artiști au jucat frumos piesa „Vremuri de restriște” de Corneliu Georgescu. A fost de față lume multă, sala plină, aplaudând călduros pe jucători. Atât rezultatul moral cât și cel material au fost deopotrivă cu pregătirile celor cari au organizat reprezentația.

Scrisori dela cetitori

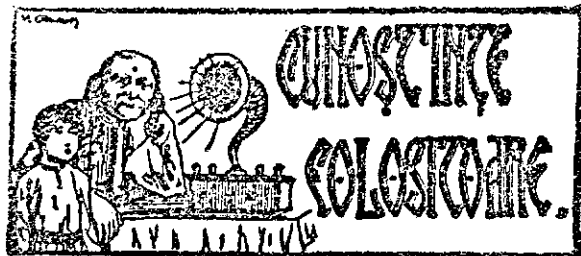
Brașov, 27 Dec.

Domnule Director,

Sabsemnatul, ca unul dintre cetitorii scumpei noastre gazete „Unirea Poporului” și al „Calendarului dela Blaj”, care de 11 ani mă adăp sufletește din aceste nesecate izvoare, vă rog să primiți și dela mine umilitile mele urări de anul nou. Domnul să binecuvinteze munca ce-o săvârșiți, și să vă dăruiască sănătate, răbdare și tărie în slujba ce-o faceți pentru poporul credincios!

Iosif Mesaroș,
intendant la Spitalul Soc.
Profilaxia Tuberculozei

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Iernatul albinelor

Iarna e frig și e ger. Din cauza aceasta albinele nu mai pot sbura pe afară.

Ca să-și păstreze căldura trebuitoare, se adună ghem. În acest ghem, se pot mișca ușor dela mijloc în afară și astfel își pot lua și hrana și pot să curățe și fagurii.

Fagurii pe cari se formează ghemul albinelor, în partea din jos nu au miere. Albinele se așează toate în partea aceasta, căci aceasta este partea cea caldă. Deadreptul pe miere, albinele nu pot sta, căci mierea ține răceală.

Ghemul albinelor se întinde pe patru faguri mari și începe în partea din jos a fagurilor. În partea din sus a fagurilor e mierea. Albinele mâncând miere se ridică tot în sus. Dacă mierea de deasupra este de ajuns, până primăvara albinele ajung în partea deasupra a fagurilor și nu trebuie să se mute pe alți faguri.

Când însă în partea deasupra a fagurilor nu este miere de-ajuns, albinele sunt silite să se mute pe alți faguri. Dar din cauza răcelii, nu se pot muta, nu au putere, amorteșc și mor. Așa să întâmplă că moare întreg ghemul de albine, deși în stup sunt încă faguri cu miere.

Dacă albinele nu au hrană trebuitoare, le dăm noi. În vreme de iarnă însă nu le putem da nici un fel de hrană. Orice hrană, se dă în August sau cel mai târziu în Septemvrie.

Hrana dată în vreme de iarnă nenoroceste întreg stupul. Cauza e, că albinele se desfac din ghem, ca să iee mierea și s'o așeze în faguri. Desfacându-se de ghem, nu-și mai pot păstra căldura trebuitoare și se prăpădesc.

Afară de aceasta, luând hrana cea nouă, stomacul albinelor se obosește și se fac multe murdării, cari le strică sănătății.

Hrana trebuitoare iernatului unui stup, începând din 15 Septemvrie și până în 15 Martie, este cam de 9—10 kgr. miere.

În timpul iernii, stupii nu trebuie atinși. Din când în când, trebuie cercetat urdinișul, pentru ca să nu pătrundă șoarecii.

Stupii în cari au pătruns șoarecii se pot cunoaște de pe fărîmăturile de faguri ce se găsesc pe scândura de sbor.

În vreme de iarnă, albinele trebuie ferite de orice loviri sau sguduiri. Din cauza sguduirilor se turbură și se pot desprinde din ghem, iar albinele desprinse din ghem se prăpădesc.

Dacă albinele au hrană din belșug, iar coșnițele sunt cu pereții groși, cari păstrează bine căldura, nu suferă din cauza frigului.

Stupii mai slabi, ou hrană mai pu-

țină, e bine să se adăpostească în locuri unde nu ajunge gerul.

Fiind adăpostite în astfel de locuri, folosesc mai puțină hrană și ies mai puțin obosite din iarnă.

Dacă stupii nu se pot adăposti în loc închis, scutit de ger, e bine să se învâlească cu rogojini, sau cu paie de seară.

Dacă albinele ierneză bine, când va veni vremea bună, cu flori multe, ele vor fi destoinice și vor aduna miere din belșug.

Ion Popu-Câmpeanu

Li va bate Dumnezeu

Cetim într-o gazetă străină următoarele:

Pentru a nu se ieftini prea mult o seamă de mărfuri, în Brasilia s'au ars în Martie 1935 7 milioane 700 mii sași de cafea; în cele din urmă patru luni ale anului trecut s'au ucis și nimicir în Statele Unite ale Americii 6 milioane 200 mii porci, folosindu-se cărnurile lor drept gunoi; tot în acel an s'au ars în cup-toarele vaporilor și ale marilor fabrici 2 milioane tone (o tonă = 1000 kgr.) orez. În Los Angeles din America se aruncă în mare zilnic 200 000 litri de lapte. În cele din urmă trei luni ale anului 1935 sau ucis și aruncat pe gunoi 600 000 de vaci cu lapte, pentru că nu scada valoarea untului. În California sau aruncat în mare numai în August 1.500 000 de portocale. În Florida (America) au nimicir fragile de pe 10 mii de hectare de pământ, ca nu cumva să scada prea mult prețul fragilor.

În Bretagne (Franța) au fost aruncați în mare 500 000 de heringi, tot din cauza aceea. În Olanda au fost uciși și aruncați pe gunoi 100.000 porci, iar în Danemarca 25.000 de vaci tot din aceea cauză.

Când citim astfel de lucruri, trebuie să recunoaștem că are dreptate sfânta Scriptură când spune că anevoie este bogatului a intra întru împărăția lui Dumnezeu și că mai ușor este funiei de corabie a intra prin urechile acului decât bogatului întru împărăția cerurilor.

Sunt atâtea milioane de săraci cari n'au ce mânca și flămânzeșcă ca vai de capul lor, poate mai rău decât basarabeni noștri, în asemenea vreme însă marli comercianți și proprietari de pământuri mai bucușos nimicesc mâncările decât să le cinstească acelor bieți de flămânzi. Și toate acestea le fac, numai ca să nu scada prețurile.

Și apoi să nu-i bată Dumnezeu, și încă foarte rău?

Cărți nouă

Am primit la redacție următoarele calendare:

Almanahul „Presa Bună” pe anul 1936, Iași. Str. Ștefan cel Mare Nr. 56. — Pe copertă un frumos chip în culori al Mântuitorului, cu »Prea dulcea inimă». La cuprins, felurite articole din viața bisericii catolice din toată lumea (cu chipul Sf. Părinte Papa Piu), câteva poezii drăguțe, apoi un »Șematism» al Arhiepiscopiei romano-catolice de București, al Episcopiei de Iași și al vicariatului Bucovinei. Urmează încă alte bucăți de citire, în același spirit de creștinătate și bună îndrumare catolică. — Prețul calendarului 15 Lei.

Almanahul revistei populare catolice »Viața» pe anul vișec 1936, Tipografia »Serafica» Săbăoani, județul Roman. — La fiecare lună »Cuvinte mântuitoare» în potriua marelui păcat al sudalmei. În cuprinsul variat găsim cuvinte înțelepte și drepte despre »arătările» dela Maglav și ciobanul Petrache. La »Cronica» întâmplărilor din anul trecut, celor din țară dela noi încă li-se dă un locșor, cu portretul răposatului Mitropolit Vasile Suciu al Blajului, cu alegerea noului Mitropolit, congresul »Agrului» dela Careii-Mari ș. a. — Calendarul are 104 pagini. Prețul 15 Lei.

Celce vrea să cunoască istoria vechilor creștini, să știe cât au suferit aceștia pentru Hristos, cum li aruncau în fața leilor; cum se botezau vechii creștini, cum erau catacombele, cum se făceau luptele din circ, în ce temnițe erau încuiați mucenicii, cum muriau și cum și unde se îngropau, să ceară dela toate librăriile din țară broșura:

„Din viața vechilor creștini”

scrisă de *păr. profesor Iuliu Mator*, apărută în editura »Sfânta Unire» S. A. Blaj.

Broșura conține 192 pagini și se vinde cu 20 Lei.

Mulțumită

Familiele Nicolae Pop — Dumbrăveni, Iustin Hossu și Dr. Coriolan Suciu — Blaj, roagă pe toți cei cari le-au adresat cuvinte de mângâiere din prilejul pierderii iubitului lor tată și socru Nicolae Pop prof. pens., să primească viile lor mulțumite.

Decembrie, 1935.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 349—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G 1839—1931 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Gabor Jean din Bucerdea Grănoasă repr. prin avocatul Dr. Lud. Erydi din Blaj pentru încasarea creanței de 3056 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 14 Ianuarie 1936 orele 3 p. m. la fața localului în comuna Bucerdea Grănoasă No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 găbănaș cu țigle, una șură acoperită cu țigle în valoare de 5000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Dumbrăveni, la 14 Decembrie 1935
354 (1—1) FLEPLEA Ș f portărel

Teatru pentru săteni

1. CÂRLIG VINDE PE SURU, teatru sătesc într'un act, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 4 persoane și scenărie foarte simplă. Piesa e plină de haz și a fost jucată până acum în foarte multe părți. *Prețul unei cărțițele 5 lei.*

2. LEAC PENTRU MUERI, teatru popular în 2 acte, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 19 persoane, dintre cari 5 mai principale. Scenăria ușor de făcut. S'a jucat mai întâi în comuna Unirea Jud. Turda cu mare succes. *Prețul 8 lei.*

Teatru școlar

FETIȚA ORFANĂ, feerie muzicală în 2 acte de A. Melin, care s'a reprezentat de repetate ori la Cluj, la Sibiu, Craiova, Blaj, Orăștie, și în aproape toate orașele ardelenene, ba și în Moldova și Dobrogea. Foarte mult place și sătenilor. Până acum a fost reprezentată în sute de comune. Cânteculele din această norocoasă piesă le țin minte copiii ani de rândul
Prețul unul exemplar (fără note muzicale) Lei 10.

Toate piesele de mai sus, se află de vânzare la

Librăria Seminarului din Blaj

La prețul fiecărei cărțițele, cerută separat prin postă, se adaugă și 2 lei pentru porto.

ICONOSTASE,
pictura murală, artistică
execută pictorul
ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în Blaj

(358) 2 - 13

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1936

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*Învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la 12 Lei exemplarul. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri. Cu toată scumpetea hârtiei și a clișeeilor, am stabilit acest preț ca să poată fi cumpărat de toți. Cine-l cere prin postă va mai trimite *doi Lei* pentru spese.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela „*Redacția și Administrația Unirea Poporului*”, Calendarul dela Blaj.